

Vuonna 1917 Heinäkuun
26 päivänä kokoontuivat
Suomen Eduskunnan Pank-
kivaltuusmiehet puheenjoh-
taja Herra Gylling, jäsenet
Herrat Huotari ja Kuttunen
sekä varamiehet Herrat
Hallstin, Kloranta ja
Mikk.

1. §

Otettiin edelleen käsiteltäväksi
tämän kuun 17 ja 18 päivinä pide-
tyissä kokouksissa pöytäkirjan
3 §:n kohdalla esillä ollut Venäjän
vallion tarjous myydä Suomen Pan-
kille ulkomaista valuuttaa.

Penaattori Ehrenroothin sekä
Pankinjohtajain Basilierin ja Igna-
tiuksen saaruttua kokoukseen, il-

ilmoitti Herra Ignatius asian en-
 simmäisen käsittelyn jälkeen mat-
 kustuksensa Pietariin ja siellä kes-
 kustelluksensa Venäjän valtion edusta-
 jain kanssa, ilmoittaen heille, että
 Suomen Pankki asettuu sille kan-
 nalle, että suurin osa vaihdettavak-
 si ajotusta määrästä jäisi tilille
 ja että vaihtokurssi tulisi olemaan
 korkeintaan 10 prosenttia yli pari-
 kurssia, jota ennen sotaa noteerat-
 tiin. Näihin ehtoihin oli Venäjän
 valtion puolelta suostuttu, mutta
 samalla vaadittu että Venäjän val-
 tio saisi viiden vuoden kuluessa
 ostaa luovuttamansa valuutan ta-
 kaisin Suomen rahalla saman kurs-
 sin mukaan, josta se oli myyty,
 ilmoittaen Herra Ignatius pitä-
 vänsä tarjousta Suomen Pankille
 edullisena, se kun vakaannuttaa
 Pankin asemaa ja antaa Pankille
 maksuvälinettä niihin suurin ul-
 komaisiin suorituksiin, jotka lähim-
 mässä tulevaisuudessa odottavat.
Herra Hallsten arveli ettei näin

ostettavaa ulkomaista valuuttaa voitaisi käyttää ulkomaisiin maksoihin, kun olisi oltava aina valmis vaadittaessa luovuttamaan sitä takaisin Venäjälle Suomen rahaa vastaan, minkä johdosta Herra Ignatius lausui ettei Herra Hall-steinin mainitsemaa vaaraa olisi tarjona, kun sodan loputtua vienti Suomesta, varsin puutavarossa, tuotaisi riittävästi ulkomaisia saattavia.

Puheenjohtaja katsoi että Suomen Pankille luovutetut ulkomaiset valutat luonteeltaan oikeastaan olisivat lainan panttia, jonkatalähden mitä ei voitaisi ainakaan täysin vapaasti käyttää maan tarpeisiin, sekä piti ehdotettua operaationa arveluttavana sen takia että se lisäisi Pankin seteliäntoia ja että Suomen Pankki maassa olevalla venäläisellä sotaväellä ja siis improduktiivisiin tarkoituksiin siten tulisi hankkimaan rahaa joka tapauksessa ei ulkomaista valuuttaa

olisi ostettava Eduskuntaa kuulematta niin suuressa määrin, että setelinanto sen kautta paljon nousisi, ollen tässä kohden pysyttävä niissä rajoissa, jotka Pankkivaltuusmiesten ehdotuksesta aikaantullut lainahanke Pankin aseman vahvistamiseksi asettaisi.

Herra Basilier lausui että tällainen valuuttojen luovuttaminen takasinnosto-oikeudella on käytännössä hyvinkin tavallista ja ettei se voi antaa vaihto-operatsioonille panttivalioperuksen luonnetta sekä väitti että Eduskunnan päätös Suomen Pankin setelinannon rajoittamisesta tarkoittaa setelinantoa Venäläisiä valuuttoja vastaan, vaan ettei sitä voida soveltaa nyt puheenalaisiin ulkomaisiin valuuttoihin, yhtyen Herran Basilier muuten kaikin puolin siihen mitä Herra Ignatius on esintuonut sekä ilmoittaan asiasta neuvotelleensa myös Pankinjohtaja von Collanin kanssa joka oli pitänyt tarjousta Suomen

Pankille edullisena. Puheenjohtajan edelläkierrotun lausunnon johdosta huomautti Herra Brasilier, ettei hän katsonut Pankin johdon asiaksi ottaa huomioon mihin tarkoitukseen luovutettavaa suomalaista valuuttaa käytettäisiin, vaan yksinomaan valvoo Pankin liikkeen etua.

Senaattori Ehrenrooth piti Johtokunnan asiasta esiintuomia näkökohtia sitovina sekä yhtyi Johtokunnan mielipiteeseen, ilmoittaen samalla että hallitukselle on esitetty Venäjän valtion puolelta suuria maksuvaatimuksia lähimmässä tulevaisuudessa.

Herra Hallsten kannatti kaikin puolin Johtokunnan esiintuomaa mielipidettä, huomauttaen sen ohessa että ehdotettu rahainvaihto edistäisi palkkojen maksua lukuisille suomalaisille, jotka ovat olleet Venäjän valtion työssä, mutta Suomen rahan puutteessa kauan ovat saaneet odottaa palkkaansa,

sekä että maassa oleva venäläinen sotaväki tuskin saataisiin poistumaan maasta kieltäytymällä myötävaikutuksesta Suomen rahan hankkimiseen heidän tarpeisiin.

Herrat E. Loranta, Viik ja Luotari yhtyivät puheenjohtajan esintuomiin näkökohtiin ja tahtovat että asia pantaisiin pöydälle huomiseen.

Herra Brasilier lausui että koska asia nyt puheenalaista laatua Suomen Pankin ohjesäännön mukaan on johtokunnan päätettävä ja Venäjän Finanssiministeriö on vaatinut johtokunnalta vastausta tänään ennen kello 1/28 jällestä puolen päivän, niin johtokunta, kuultuaan nyt Pankkivaltuusmiesten mielipidettä asiasta, aikoo kiviivillä lähettää vielä tänään asianomaiseen paikkaan Pietariin kirjeen, jossa johtokunta ilmoittaa suostuvansa tehtyyn tarjoukseen.

Tämän jälkeen poistuivat Herrat Brasilier ja Ignatius.

Pankkivaltuusmiehet päättivät

siten kuin Johtokunnan läsnä ollessa jo oli ollut kysymys lykätä asian enemmän käsittelyn huomispäivänä kello 1/2 10 e. p. p. eli niin hyvässä ajoin pidettävään kokoukseen, että Johtokunta voisi päätöksestä saada tiedon samoihin aikoihin kuin sen lähettämä kuriiri saapuu Pietariin.

Vakuudeksi: